

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6037

гр. София, 04.11.2011 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 19 състав, в
закрито заседание на 04.11.2011 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Доброслав Руков

като разглежда дело номер **5127** по описа за **2011** година докладвано от
съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2 и следващите от Данъчно-осигурителния
процесуален кодекс /ДОПК/, във връзка с чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на [фирма] с адрес: [населено място], индустриална
зона О., ул. „З” № 34, ет. 6 срещу постановление за налагане на предварителни
обезпечителни мерки изх. № 1796/18.04.2011 г. на старши публичен изпълнител при ТД
на НАП, [населено място], потвърдено с решение ПО – 55/13.05.2011 г. на Зам.
Директора на ТД на НАП С..

С решение № 4263 от 03.10.2011 г. съдът е отменил по жалба на [фирма] с адрес:
[населено място], индустриална зона О., ул. „З” № 34, ет. 6 постановление за налагане
на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ изх. № 1796/18.04.2011 г. на старши
публичен изпълнител при ТД на НАП, [населено място], потвърдено с решение ПО –
55/13.05.2011 г. на Зам. Директора на ТД на НАП, [населено място] и е осъдил ТД на
НАП, [населено място] на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, да заплати на [фирма] с
адрес: [населено място], индустриална зона О., ул. „3020” № 34, ет. 6, представлявано
от И. И., сумата от 2050 /две хиляди и петдесет/ лева, от които 2000 /две хиляди/ лева
платено адвокатско възнаграждение и 50 /петдесет/ лева държавна такса.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.

На 11.10.2011 г. от пълномощника на ответника е постъпило искане за изменение на
решението в частта за разноските. Твърди се, че присъдената сума от 2000 лева,
представляваща възнаграждение за един адвокат, не съответства на фактическата и
правна сложност на спора.

В съответствие с разпоредбата на чл. 248, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК,
съдът е изпратил искането на насрещната страна като е дал 7-дневен срок за отговор.

На 02.11.2011 г. е постъпил отговор от пълномощника на [фирма], в който се сочи, че
искането е неоснователно. Представени са за сведение решения на ВКС и ВАС.

Административен Съд С.-град, I отделение, 19 състав, след като обсъди доводите на

страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на искането: Съгласно разпоредбата на чл. 248, ал. 1 от ГПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските. Постановеното по делото решение не подлежи на обжалване, поради което подаденото на 11.10.2011 г. искане е допустимо и като такова следва да бъде разгледано.

Разгледано по същество то е неоснователно.

В [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) е предвидено, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по искане на насрещната страна да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част, но не по-малко от минимално определения размер съгласно [чл. 36 от Закона за адвокатурата](#). В закона не е предвиден крайният срок, в който страната може да релевира искането за редуциране на размера на разноските. Поради това следва да се приложи общото правило, че страните са длъжни да изчерпят процесуалните си искания до приключване на устните състезания. Видно от данните по делото, страната-ответник не е направила своевременно възражение по [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) за прекомерност на разноските, заплатени от жалбоподателя за възнаграждение на процесуалния ѝ представител. Това обстоятелство не е било обсъдено от решаващия съд, но при липса на възражение разноските се присъждат на страната, така, както са направени. Процесуалният пропуск на страната-ответник да направи възражение по [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) до приключване на делото пред инстанцията по същество не може да бъде отстранен чрез изменение на решението, в частта за разноските, по реда на [чл. 248, ал. 1 от ГПК](#). В този смисъл е и константната практика на Върховните съдилища - Определение № 11587 от 19.09.2011 г. на ВАС по административно дело № 3424/2011 г., III отделение, Определение № 11478 от 16.09.2011 г. на ВАС по административно дело № 2478/2011 г., IV отделение и други.

По изложените съображения, съдът намира, че искането на пълномощника на Зам. Директора на ТД на НАП, [населено място] за изменение на решението, в частта му за разноските, като се редуцира размерът им на основание [чл. 78, ал. 5 от ГПК](#) следва да се остави без уважение.

Водим от горното, Административен Съд С.-град, I отделение, 19 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ ИСКАНЕ от 11.10.2011 г. от пълномощника на ответника за изменение на решение № 4263 от 03.10.2011 г. в частта за разноските.

Препис от настоящето определение да се изпрати на РУМ Д." АД с адрес: [населено място], индустриална зона О., ул. „3" № 34, ет. 6 и на Зам. Директора на Териториална дирекция на НАП – С..

Определението не подлежи на обжалване на основание чл. 197, ал. 4 от ДОПК.